

Täysistunto

Tiistai 20.5.2025 klo 14.00—17.33

12. Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys HE 21/2025 vp

Lakialoite LA 24/2023 vp, 19/2024 vp

Valiokunnan mietintö MmVM 1/2025 vp

Toinen käsittely

Puhemies Jussi Halla-aho: Toiseen käsittelyyn esitellään päiväjärjestyksen 12. asia. Nyt voidaan hyväksyä tai hylätä lakiehdotus, jonka sisällöstä päätettiin ensimmäisessä käsittelyssä. — Keskustelu. Edustaja Elo, olkaa hyvä.

Keskustelu

15.41 **Tiina Elo vihr:** Arvoisa puhemies! Nyt käsittelyssä oleva hallituksen esitys metsästyslain muuttamiseksi, jolla halutaan mahdollistaa suurpetojen kannanhoidollinen metsästys, sivuuttaa suurpetojen korvaamattoman ekologisen roolin ekosysteemeissä. Tämän esityksen myötä hallituksen suurpetopolitiikka keskittyy rauhanomaisen yhteiselon mahdollistamisen sijaan korostetusti luonnon monimuotoisuudelle tärkeiden suurpetojen metsästyksen ja kantojen voimakkaaseen rajoittamiseen.

On valitettavaa, että hallitus keskittyy korostetusti metsästyksen ja kantojen rajoittamiseen, vaikka ihmisen ja suurpetojen rinnakkaiselo voidaan helpottaa myös muilla keinoin. Siksi vihreät eivät voi tätä esitystä kannattaa.

Meillä on vastuu siitä, että suurpedot eivät ole Suomessa uhanalaisia ja että niiden kannat säilyvät elinvoimaisina. Se edellyttää sitä, että suurpetojen kantojen annetaan kasvaa suotuisalle suojelun tasolle, joka perustuu parhaaseen tutkittuun tietoon. On myös tärkeää, että metsästyksen rinnalla ensisijaisena vaihtoehtona vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja estämiseen huomioidaan muut keinot.

Suomessa suurpetojen salametsästys on edelleen mittava ongelma, jonka kitkemiseksi on pystyttävä tekemään enemmän. Siksi esitin lakiesityksen ensimmäisessä käsittelyssä hyväksyttäväksi edustaja Jenni Pitkon kanssa tekemämme lakialoitteen salametsästyksen kitkemiseksi. Se ei valitettavasti tullut hyväksytyksi.

Arvoisa puhemies! Koska tämä lakiesitys ei tue luonnon monimuotoisuuden vahvistamista eikä riittävällä tavalla turvaa erityisesti äärimmäisen uhanalaisen suden säilymistä osana Suomen luontoa, ehdotan, että lakiesitys ja valiokunnan mietinnön mukaiset lausumaehdotukset hylätään.

Lisäksi teen edustajille toimitetun mukaiset kolme lausumaehdotusta:

Ensimmäinen: ”Eduskunta edellyttää hallitusta seuraamaan tarkasti suurpetojen tieteelliseen tietoon pohjaavan suotuisan suojelutason kehitystä ja ryhtymään välittömästi toi-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

meen, mikäli muutokset metsästysluvuissa johtavat suotuisan suojelutason säilymisen tai saavuttamisen vaarantumiseen.”

Toinen: ”Eduskunta edellyttää hallitusta huomioimaan suurpetojen kannanhoitosuunnitelmissa metsästyksen rinnalla muut vahinkojen ennaltaehkäisyn keinot ja panostamaan niiden kehitykseen siten, että lievemmat keinot ovat ensisijaisia metsästyksen nähdessä.”

Ja kolmas: ”Eduskunta edellyttää hallitusta lisäämään suurpetojen kannanhoitosuunnitelmien laadinnan yhteydessä keinoja salametsästyksen ennaltaehkäisyyn sekä estämiseen ja tarvittaessa tehostamaan toimia, mikäli salametsästys ei vähene.”

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kivelä, olkaa hyvä.

15.44 **Mai Kivelä vas:** Arvoisa puhemies! Tämän esityksen julkilausuttuna tavoitteena on helpottaa suurpetojen metsästystä, ja tätä tavoiteltaessa hallitus on täysin sivuuttanut paitsi luonnon monimuotoisuuden suojelun myös EU-oikeuden toteutumiseen liittyvät harkinnat. Kansallisella lailla tai ministeriön asetuksella ei voida ohittaa EU:n luontodirektiivin vaatimuksia suurpetojen suojelemiseksi. Siksi esitys, jossa maa- ja metsätalousministeriö saisi oikeuden säätää metsästyksen niin kutsutusta hyväksyttävästä päämäärästä tai määrittää lajin suotuisan suojelutason viitearvon, ei yksinkertaisesti kestä oikeudellista tarkastelua. Suotuisa suojelun taso ei ole poliittinen kysymys. Se on tieteellinen arvio lajien pitkän aikavälin säilymismahdollisuuksista koko valtakunnan alueella. Tällä lakiesityksellä vaarannetaan esimerkiksi suden suotuisan suojelutason saavuttaminen. Ja vaikka on totta, että suden suojelua nyt heikennetään jo toista kautta, muistutan, että susi on Suomessa erittäin uhanalainen ja metsästyksen vapauttaminen tässä vaiheessa voi johtaa ja suurella todennäköisyydellä johtaa susikannan romahtamiseen — jos esimerkiksi katsotaan poronhoitoalueita, joissa susi on lisääntyvänä lajina käytännössä kokonaan hävitetty.

Arvoisa puhemies! Suomessa myönnetään jo nykyisin poikkeuslupia suurpetojen kaatamiseen vahinko- ja turvallisuusperustein. Tämä on toimiva tapa, ja tätä on myös helpotettu nyt, ja näin voidaan ongelmiin vastata kohdennetusti mutta myös vastata luontodirektiivin vaatimuksiin. Esimerkiksi susi ei ole tappanut Suomessa ihmistä yli 140 vuoteen, eli metsästyksen vapauttaminen suden, karhun ja ilveksen osalta ei perustu mihinkään todelliseen uhkatasoon. Suurpetojen kantojen kasvu ei ole ainoa syy kasvaviin ihmiskohtaamisiin, vaan taustalla vaikuttaa ennen kaikkea se, kun ihmiset pirstaloivat villieläinten elinympäristöjä hakkuiden ja muun maankäytön seurauksena ja näin kaventavat lajien liikkumismahdollisuuksia.

Metsästyksen vapauttaminen ei ratkaise näitä juurisyytä. Sen sijaan me tarvitsemme kunnianhimoista luonnonsuojelupolitiikkaa ja panostusta ennaltaehkäiseviin keinoihin. Suurpedot kuuluvat Suomen luontoon. Meidän tulee edistää petopolitiikkaa, joka nojaa tutkittuun tietoon ja oikeudelliseen kestävyYTEEN ja tähtää luonnon monimuotoisuuden suojeluun. Esitys, jonka yksinomainen tavoite on metsästyksen lisääminen ja jonka valmistelussa on sivuutettu monet keskeiset tahot, ei ole oikea tie. Siksi vasemmistoliitto vastustaa tätä lakiesitystä. Kannatan näitä edustaja Elon tekemiä esityksiä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Oinas-Panuma, olkaa hyvä.

15.47 **Olga Oinas-Panuma kesk:** Arvoisa herra puhemies! Kun petokeskustelua seuraa, niin se on valitettavan kärjistynyttä ja, voisi sanoa myös, todellisuudesta vieraantunutta, ja

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

täytyy sanoa kyllä, että edellistä puheenvuoroa kuunnellessani olin hyvin monesta asiasta eri mieltä.

Meidän porukka on löytänyt viime viikon aikana seitsemän tapettua poroa, karkeasti raato per päivä, ja kyllähän se aika karmealta tuntuu. Jos en olisi täällä salissa, niin saattaisin käyttää kyllä karkeampaakin kieltä. Näistä viisi seitsemästä oli kolmen kilometrin päässä aidoista, alle kolmen kilometrin päässä sieltä, missä niitten virallisen turvapaikan pitäisi olla. Kun niitä raatoja käy katsomassa, niin kyllä se aika hiljaiseksi vetää. Siellä on syötynä turpaa, kieli, palanen lapaa ja loput jätetty lojumaan. Siellä on syntymäisillään olevia vasoja mahassa. Se on meidän arkea, se on meidän todellisuutta ja valitettavan kaukana tästä salista. Tämä ei ole pelottelua, tämä on meidän arkea petojen kanssa. Yksikin raato löytyi pikkuisen päälle kilometrin päästä meidän kotiovelta. Siinä valuu hukkaan vuosien jalostustyö, sukupolvien ketju ja elämäntapa, poroelämäntapa.

Petopaine poronhoitoalueelle etelästä ja idästä on valtava, ja olisi korkea aika saada suurpetojen kannanhoidollinen metsästys toimimaan juuri tämänkin takia. Sen takia haluan kiittää hallitusta siitä, että te tuotte vihdoin esityksen kannanhoidollisesta metsästyksestä. Iloinen olen myös siitä, että pitkälinen EU-vaikuttaminen on tuottanut tulosta ja vihdoin susi on siirretty tuohon toiseen suojelustatukseen. Kotieläintuhot, vaikutus elinkeinoihin, metsästykseseen, vaikutukset peura- ja naalikantoihin ja luonnon normaaliin kiertoon ovat tällä hetkellä tämän petokannan vuoksi hyvin surullisia.

Vihreitten ja vasemmiston iloksi ja sitten meidän elinkeinoista ja petokannoista kiinnostuneitten suruksi täytyy kuitenkin todeta, että on hyvin epätodennäköistä, että näillä laeilla varsinaisesti päästäisiin sitä kannanhoidollista metsästystä aloittamaan sillä tavalla kuin me haluttaisiin. Valitettavasti näihin lakeihin ei ole tehty niitä esityksiä ja tarkennuksia, joita olisi tarvittu ja joita esimerkiksi korkein hallinto-oikeus ja Metsästäjäliitto ovat tuoneet esille, ja pahoin pelkään, että tässä ovat edessä valituskierron ja jäissä olevat luvat. [Tuomas Kettunen: Ohhoh!] Toivon, todella toivon, olevani väärässä. Tarkemmin asiaa olen avannut jo aiemmin, kun tästä aiheesta on täällä salissa keskusteltu. Kyse on poikkeuslupapäätösten periaatteellisista lähtökohdista, kannanhoitoalueitten ja poikkeuslupien sääntelystä, luontodirektiivin sanamuodoista ja suotuisten suojelutavoitteitten viitearvoista.

Keskusta vaatii, että kannanhoidollinen metsästys mahdollistetaan kaikille suurpedoille, karhulle, sudelle ja ilvekselle, ja katsoo myös, että hallituksen esitykset tässä suhteessa ovat riittämättömiä. Tällä lailla karhunpyyntiin voitaneen päästä ehkä hetkeksi, mutta kylä susi on vielä varsin pitkässä kuudessa.

Kannustan hallitusta jatkamaan työtä kannanhoidollisen metsästyksen hyväksi, ja jään odottamaan susipassiin pääsyä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Rasinkangas, olkaa hyvä.

15.50 **Merja Rasinkangas ps:** Arvoisa puhemies! Kiitos vielä kerran hallitukselle sekä maa- ja metsätalousvaliokunnalle, että tämä suurpetojen kannanhoidollinen metsästys on vihdoinkin edistymässä.

Monet lammas-, poro- ja karjatilalliset ovat elinkeinonsa kanssa erittäin huolissaan nykyisestä suurpetojen suojelutasosta. Perheet ovat peloissaan lastensa puolesta. Metsästyskoirien ja lemmikkien menetykset tuottavat suurta surua. Näitä uhkia ja menetyksiä ei voi vähätellä. Suurpetojen kanta on kasvanut, ja niiden reviirit ovat siirtyneet yhä lähemmäs

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

asuinaluetta. Myös petojen ihmisarkuus on selvästi vähentynyt, mistä ollaan aidosti huolissaan.

Arvoisa puhemies! Hämmästelini jo lakiesityksen ensimmäisessä käsittelyssä, kuinka irti maakuntien todellisuudesta joidenkin edustajien puheenvuorot olivat. Suomi on pitkä maa, ja näin ollen myös luonto- ja eläinolosuhteet vaihtelevat todella paljon. Haluan vielä kerran erikseen korostaa, että kannanhoidollinen metsästys ei tarkoita sitä, että suurpedot kokonaan tulisi hävittää, vaan kannanhoidollisella metsästyksellä halutaan turvata se, että sudet ja karhut välttelevät ihmistä eivätkä tunkeudu pihaille ja lenkkipoluille. Ei kai kukaan halua odottaa sitä yhtäkään tapausta, että suurpeto tappaa ihmisen.

Arvoisa puhemies! Maa- ja metsätalousvaliokunnassa on tehty tähän hallituksen esitykseen kolme tärkeää lausumaehdotusta, jotka tukevat perussuomalaisten tavoitteita suurpetojen kannanhoidollisen metsästämisestä mahdollistamisesta. Lausumilla edellytetään, että maa- ja metsätalousministeriö valmistelee viipymättä tarvittavat metsästyslain teknistä laatua ja selkeyttä palvelevat muutokset sekä seuraa metsästyslainsäädännön toimivuutta ja jatkaa työtä sen eteen, että kannanhoidolliselle metsästykselle luodaan vakiintuneet puitteet.

Valiokunta edellyttää mietinnössään, että on pikimmiten aloitettava suden rauhoituksen poistamiseen liittyvät säännösmuutokset, jotka tuodaan eduskunnan käsittelyyn jo tämän vuoden syksyn alussa. Tätä esitystä on odotettu kuin kuuta nousevaa, ja vihdoin saadaan askel eteenpäin kohti suurpetojen kannanhoidollista metsästystä. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Eerola, olkaa hyvä.

15.52 **Juho Eerola ps:** Arvoisa herra puhemies! Kun täällä eduskunnassa on tullut istutua jo vuodesta 2011 saakka, on tullut saaneeksi valtavat määrät erilaista kansalaispalautetta valtavasta määrästä erilaisia aiheita, ja yksi eniten kansalaisia tässä vuosien saatossa huolettaneista aiheista on ollut tämä suurpetotilanne — sähköpostia on tullut lähes yhtä paljon kuin Gazan tilanteesta nyt viime aikoina. Nämä ihmisarkuutensa unohtaneet sudet ja karhut, ilveskin, ovat käyneet vuosi vuodelta röyhkeämmiksi. Ne tulevat asumusten lähelle ja koulumatkan varrelle ja vievät koirat, kissat ja muut kotieläimet jopa pihapiiristä. Näitä huolestuneita yhteydenottoja, sähköposteja ja muita viestejä, olen saanut joka puolelta Suomea, myös kotiseudultani Kaakkois-Suomesta, missä nämä pedot ovat kautta aikojen tulleet itärajan yli. Tehkää nyt jotakin siellä eduskunnassa, on ollut näiden kansalaisten viesti, ja nyt sitten viimeinään tehdään.

Tässä hallituksen esityksessä ehdotetaan nimittäin metsästyslain muutosta suurpetojen, kuten suden ja karhun, kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi. Tämän esityksen mukaan Suomen riistakeskus voisi myöntää poikkeuslupia, jos tietyt edellytykset täyttyvät, ja lupaharkinnassa otettaisiin huomioon näitten riistaeläinlajien hoitosuunnitelmat. Lisäksi esitetään asetuksenantovaltuutta, jonka avulla määritellään suotuisan suojelutason viitearvot suurpetojen metsästyksen säätelämiseksi. Tämä esitys perustuu osittain asiantuntijaryhmän työhön, ja tavoitteena on edistää suurpetokannan hallintaa ottaen huomioon luontodirektiivi. Valiokunta kannatti tätä esitystä. Kiitokset valiokunnalle ja Simulan joukkueelle sinne.

Olen seurannut tätä suurpetotilannetta monissakin Euroopan maissa ja olen huomannut, että suurimmaksi osaksi se on niin, että maissa, joissa suden ja karhun kannanhoidollinen metsästys on ollut sallittua, näitten jalojen eläinten kanta on vahvempi kuin Suomessa. Ja

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

mistä tämä sitten johtuu, niin se johtuu siitä, että näissä maissa sudet ja karhut ovat säilytäneet luontaisen ihmisarkuutensa, mikä täällä Suomessa niiltä on jo kadonnut, ja tästä syystä ne eivät tule piholle vaan elävät omilla asuinsijoillaan erämaissa. Näin toivon tilanteen jatkossa olevan myöskin Suomessa.

Täällä vihreitten ja vasemmistoliiton puheenvuoroissa vedottiin EU:hun, mutta kuitenkin Euroopan unionissa on esimerkkejä siitä — vaikka Ruotsissa, ihan meidän naapurissa — että on pystytty sallimaan suden ja karhun metsästys, tiukasti säädellyllä tavalla kuitenkin. Ruotsi on osannut tulkita ja soveltaa EU:n luontodirektiiviä ja sen liitteen sääntöjä paljon meitä joustavammin ja on onnistunut luomaan metsästykselle tietyt säännöt ja poikkeuslupakäytännöt, jotka ovat olleet kuitenkin näiden EU-säännösten mukaisia, mihin täällä vedottiin.

Huomautettakoon myös sitten se, että tämän asian käsittelyn aikana, kun tämä asia siellä valiokunnassa oli — valiokunnan jäsenet Eestilä ja kumppanit tietävät varmaan paremmin — tuli voimaan suden liitesiiro tässä EU:n luontodirektiivissä, jolloin se siis siirtyi tiukasti suojellusta lajista vain suojelluksi lajiksi, ja tästä syystä sitten edellytetään, että pikimmin on aloitettava rauhoituksen poistamiseen liittyvät sääntömuutokset, jotka sitten tuodaan eduskunnan käsittelyyn ensi syksynä 25.

Edustaja Oinas-Panuma piti hyvän puheenvuoron ja kannusti hallitusta tekemään paremmin, kun emme ole vielä tehneet riittävästi. Aina voisi tehdä paremmin, mutta jos olisin ilkeä, niin tässä vaiheessa muistuttaisin viime kaudesta, jolloin keskusta oli hallituksessa eikä tehnyt tämän asian suhteen yhtään mitään. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen, olkaa hyvä.

15.57 Tuomas Kettunen kesk: Herra puhemies! Tämän edellisen puheenvuoron jälkeen on kyllä helppo jatkaa ja aloittaa vastauksilla siihen, että viime vaalikaudella keskusta ei olisi tehnyt mitään: Kyllä teki. Kansalaisaloitteen pohjalta muutettiin metsästyslain 41 §:ää. Ja kiitokset siitä muuten kuuluu myös nykyiselle hallituspuolueelle perussuomalaisille, ja osa kokoomuksenkin edustajista viime kaudella oppositiossa tuli tukemaan sitä, että lainsäädäntöä kansalaisaloitteen pohjalta muutettiin. Eli kyllä, Marinin hallituskin on tehnyt oman osansa metsästyslain muuttamiseksi, mutta ei sekään riittänyt.

Tämän asian ensimmäisen käsittelyn — nyt tämä on toinen käsittely — aikana olin vähän epäilevä tuomaskin tämän asian osalta, niin kuin edustaja Oinas-Panumakin omassa puheenvuorossaan toi esille: että käyhän nyt niin, kun tätä lakia muutetaan, että niitä suurpetojen kannanhoidollisia metsästyksiä päästään sitten harjoittamaan Itä-Suomessa karhun osalta jo tulevana syksynä, elokuun 20. päivä, kun karhunmetsästys alkaa, ja suden osalta sitten vuodenvaihteessa 2026.

Ensimmäisessä käsittelyssä keskusta teki pykälämuutosesityksiä sen osalta, että nämä suotuisan suojelutason viitearvot kirjattaisiin ihan Suomen lakiin. Me lainsäätäjät tässä salissa olisimme ihan lakipykälinä laittaneet ne suotuisan suojelutason viitearvot. Keskusta teki ihan lakialoitteenkin tämän asian osalta, ja sehän oli siellä maa- ja metsätalousvaliokunnan käsittelyssä, kun tätä lakia olette mietintöön sorvanneet. Me esitimme, keskusta esitti, että ihan Suomen lakiin kirjataan, että suotuisa suojelutaso suden osalta on 300 sutta, suotuisa suojelutaso karhun osalta 1 400 karhua, ilveksen osalta 870 ilvestä ja ahman osalta 700 eläintä — no, Suomessa on noin 400 ahmaa tällä hetkellä, niin että sinne on vielä matkaa, mutta susien osalta, jos kesällä 2023 on laskettu mukaan sudenpennut,

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

500 suttu Luonnonvarakeskuksen ennustemallin arvion mukaan on vuonna 23. Mikähän mahtaa olla tämänhetkinen tila susien osalta? Karhuja meillä Suomenmaassa on tällä hetkellä se 2 100. Mikähän mahtaa olla se todellinen luku? Sen pohjalta, kun me lainsäätäjät olisimme hyväksyneet jo ensimmäisessä käsittelyssä tämän keskustan tekemän esityksen, että suotuisan suojelutason viitearvot kirjataan lakiin, olisin ollut paljon toiveikkaampi sen suhteen, että se olisi ollut selvä tahtotila sitten, kun näistä kannanhoidollisen metsästyksen luvista valitetaan. Sitten olisi katsottu suoraan, rouva puhemies, näitä lakipykälä.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Eestilä.

16.00 **Markku Eestilä kok:** Arvoisa puhemies! Tällä seuraavalla puheenvuorolla puolustan parlamentaarista autonomiaa. Sehän meidän kansanedustajien tehtävä on tässä salissa. Silloin kun on yhteiskunnallisia ongelmia, niin meidän täytyy se ongelma ratkaista, ja siinä suhteessa edustaja Kettunen on oikeassa, että tämä viitearvo tai pienin mahdollinen populaatio, joka on elinkelpoinen, pitää poliittisesti määritellä. Sitä eivät tutkijat voi tehdä.

Täällä nostettiin salametsästys esiin. Siitä on tälläkin hetkellä oikeudenkäyntejä, aika ikäviäkin, menossa. Oma käsitykseni on se, että jos ihmiset eivät hyväksy sekä päättäjien että virkamiesten että jopa poliisin toimintaa, niin seurauksena on tietyn näköinen niskurinti ja salametsästys. Eli kaikkeinärkevin tapa estää salametsästystä minun mielestäni on päättäjien ratkaisut, jotka mahdollistavat kannanhoidollisen metsästyksen, koska silloin nämä ihmiset, jotka nyt ovat tyytymättömiä koko järjestelmään, hyväksyvät sen, koska heidän äänensä on tullut kuulluksi. Ja kai se nyt jokaiselle selvää on, että ne ihmiset, jotka näistä asioista siellä maakunnissa kärsivät, ovat hieman eri asemassa kuin Helsingissä näitä toisenlaisia kantoja esittävät ihmiset, joita ne asiat eivät häiritse. Eli kysymyshän on viime kädessä politiikasta, ja ainahan tiede ja politiikka ovat ristiriidassa keskenään ja jatkuvassa jännitteisyydessä.

Arvoisa puhemies! Se toinen näkökulma, jota tuon tässä keskustelussa esille, kuuluu seuraavasti: ”Tutkimuskirjallisuudessa vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että tieteellisen tiedon hyödyntäminen poliittisessa päätöksenteossa jää aina puutteelliseksi, koska tutkimustulokset ovat luonteeltaan epävarmoja, kiistanalaisia, muuttuvia ja ristiriitaisia.” Joten edustaja Kettunen on tässäkin oikeassa, että kukaan meistä, ei tutkijoista eikä kukaan tiedä, kuinka paljon suurpetoja Suomessa kutakin lajia tällä hetkellä on. ”Jos siis yhteiskunnan etu ja tutkimustulokset ovat ristiriidassa, poliittisessa päätöksenteossa yhteiskunnan kokonaisuus painaa aina enemmän. Poliittisessa päätöksenteossa tärkeintä on aina tarkoituksenmukaisuusharkinta, ei totuudellisuusharkinta kuten ehkä tutkimustyössä.”

Arvoisa puhemies! Jatketaan edelleen sillä, mitä täällä sanotaan kansanedustajan roolista: ”Kansanedustajien rooliin kuuluu asioiden politisointi, mutta tutkijan ei tule asiantuntijaroolissa ryhtyä tilapäispoliitikoksi. Jos tutkija omaksuu tämän roolin, vaarana on manipulaatio. Yhdysvalloissa on näyttöä siitä, kuinka tiedemiehet ovat ryhtyneet tilapäispoliitikon roolissa ajamaan omaa henkilökohtaista etuaan tai tieteenalansa etua. Tiedemiehet pystyivät manipuloimaan päättäjiä suunnitelman toteuttamiseen ja varmistamaan siten omalle tutkimustyölleen rahoituksen. Myös eduskunnassa esitetyistä asiantuntijalausunnoista paljastuu usein tieteen ulkoisia arvoja, poliittisia tavoitteita ja tiedepoliittista vallankäyttöä.” Juuri tämä tiedepoliittinen vallankäyttö on sitä, mitä meidän pitää yhdessä täällä vastustaa, ja kansanedustajat on valittu sen takia eduskuntaan, että ratkaisevat näitä ongelmia.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

Samoin kuin täällä edustaja Eerola sanoi, että hän tuli eduskuntaan 2011 ja on kuullut näitä juttuja joka vuosi, niin itse tulin samana vuonna, ja ehkä me jo jossain määrin olemme kyllästyneitä tämän saman asian pyörittämiseen joka syksy ja joka kevät, ja se kansalaisten ikään kuin epäusko, että tämä järjestelmä ei pysty tätä asiaa ratkaisemaan, on todella kovalla koetuksella.

Mitä tulee tähän valiokunnan mietintöön, niin minunkin mielestäni siellä on kolme hyvää lausumaa, joissa sitten otetaan kantaa juuri siihen, minkä edustaja Eerola nosti esille, että suden suojelutasoa muutettiin suojelukseen liittyväksi, ja sen takia me joudumme joka tapauksessa uusia pykäläiä sitten valiokunnassa pohtimaan. Ja myös tältä osin, mitä liittyy tähän kannanhoidolliseen metsästyksen, teemme lisää työtä, eli se on kirjoitettu sinne mietintöön, ja jos eduskunta hyväksyy tämän mietinnön, niin silloin se on eduskunnan taholta, ja näin tullaan sitten menettelemään.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Kaleva.

16.05 Atte Kaleva kok: Kiitos, arvoisa puhemies! Tässä on pidetty hyviä puheenvuoroja, ja on tärkeää tuoda esiin se, että kun puhutaan tutkimustuloksista tai tutkijoista ja tutkijoiden mielipiteistä, arvioista, niin silloin tämä lausunto saa sellaisen painavamman leiman kuin silloin, kun puhutaan poliitikon mielipiteistä. Jos ajatellaan, että poliitikon mielipiteet ovat häilyviä eivätkä perustu mihinkään faktoihin, niin tutkijoiden mielipiteet aina perustuisivat faktoihin. No, jos tutkija argumentoi tieteellisesti, niin silloinhan se perustuu faktoihin, mutta ongelma tulee silloin, jos on kyseessä tällainen niin sanottu taisteleva tutkija, tai niin kuin jotkut puhuvat villapaitatutkijoista, eli on tällainen poliittinen agenda, joka ajaa sen tutkijan mielipiteitä, ja sitten hän tähän tutkijanviittaan pukeutuneena lausuu tämän mielipiteensä olettaen, että se ikään kuin saisi painoarvoa siitä, että hän on tieteellinen tutkija, vaikka se ei perustu mihinkään faktoihin. Tätä on nähty usein esimerkiksi Lähi-itään liittyvissä kysymyksissä, tätä on nähty suurpetoihin liittyvissä kysymyksissä.

Tämä on aivan eri asia täällä Helsingissä. Minä olen helsinkiläinen kansanedustaja, asun Kampissa 15 minuutin kävelymatkan päässä — no, 17 minuuttia kävelen tästä kotiin. On aivan eri asia minun lausua omia mielipiteitäni, että ”joo, kyllä meillä pitää nyt olla valtavasti susia täällä, kun ne ovat niin ihania ja ne kuuluvat Suomen luontoon”, kuin jos ajatellaan sitä porukkaa, joka asuu siellä haja-asutusalueella, maaseudulla, joka joutuu pelkäämään sitä, uskaltaako lähettää lapset kouluun, uskaltaako päästää lapsia tai koira ulos. Se todellisuus, missä nämä ihmiset elävät, on täysin toinen kuin se todellisuus, missä me tuolla Kampissa elämme.

Tässä täytyy ymmärtää se, että kun me tehdään näitä poliittisia päätöksiä täällä ja me tehdään tätä poliittista harkintaa, meillä ei ole mitään tietoa siitä, niin kuin edustaja Ketunen täällä ja muutkin totesivat, kuinka paljon meillä oikeasti niitä eläimiä, yksilöitä siellä metsissä kulkee. Meillä on jonkunnäköisiä arvioita siitä. Mutta jos me tehdään sitä erilaisiin poliittisiin ideologioihin perustuen, niin silloin kyllä mennään hakoteille, ja kyllä meidän täytyisi tässä katsoa, että jos vaarana on se, että Suomen luonnon monimuotoisuus hiukan häiriintyy siitä, että meillä ei ole 300:aa sutta vaan 290, mutta meillä on väkeä, joka ihan aidosti, oikeasti joutuu pelkäämään lastensa, kotieläintensä ja oman turvallisuuden puitteissa, niin kyllä tämä punninta silloin minun vaakakupissani kääntyy siihen, että ei voi olla niin, että kukaan Suomessa joutuu pelkäämään. Kyllä se turvallisuus on tärkeää. Eli

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

kyllä tässäkin kannattaisi semmoinen maalaisjärki ja kaupunkilaisjärki yhdistää. Ne eivät ole vastakkaisia asioita keskenään, vaan ne voidaan kyllä hyvin yhdistää. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen.

16.07 **Tuomas Kettunen kesk:** Kunnioitettu rouva puhemies! Edustaja Kaleva, kiitoksia erinomaisesta puheenvuorosta. Koko puhe oli täyttä asiaa, ja varsinkin se loppu, että maalaisjärki ja kaupunkilaisjärki voidaan yhdistää tässä asiassa. Tässä ei pidä laittaa vastakkain luonnonsuojelua tai muita asioita, koska nyt kun varsinkin vihreitten ja vasemmistoliiton puheenvuoroissa tuodaan esille, että tämä lainsäädäntö on tehty vain ja pelkästään metsästäjien ehdoilla, niin kyse ei ole siitä, vaan tämä on tehty Suomen kansalaisten turvallisuuden ehdoilla.

Minä olen ihan täysin samaa mieltä vihreitten puheenvuoron ja vasemmistoliiton puheenvuoron kanssa siitä, että suurpedot kuuluvat Suomen luontoon. Juurikin sinne ne kuuluvat, mutta eivät ihmisten pihapiiriin, eivät kaupunkien lähialueille tai etenkin kaupunkialueille, eivät tuotantoeläinten aitauksien viereen, eivätkä varsinkaan aitauksien sisäpuolelle. Tästä nyt on kyse, kun tätä lainsäädäntöä muutetaan.

Rouva puhemies! Otin tämän puheenvuoron sen vuoksi, että kiitän edustaja Kalevan ja edustaja Eestilän ansiokkaita puheenvuoroja ja muistutan ja painotan, että keskusta tukee myös tämän maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnön ansiokkaita lausumia. Ja niin kuin edustaja Eestilä on ansiokkaasti jo tämän mietinnön käsittelyn ensimmäisessä keskustelussa todennut, työ jatkuu. Niin se työ jatkuu, koska nyt on seurattava, miten ensinnäkin tämä lainsäädäntö toimii, ja kun syksyllä EU:sta tulee meille lisää vipuvartta sen suhteen, että saadaan suurpetoasioita kuntoon, niin sen edellyttämällä tavalla hallituksen hallitusohjelman mukaisesti on toimittava.

Rouva puhemies! Hieman harmittaa tietenkin se, että olisin toivonut, että olisimme saaneet jo ensimmäisessä käsittelyssä tietenkin pykälät näitten suotuisan suojelutason viitearvojen osalta kirjattua Suomen lakiin, mutta kun nyt niitä ei ole tehty, niin toivon, että sitten syksyllä, kun palaamme asiaan — kun palaamme tähän asiaan — olisi myös hallituksen esityslistalla se, että ne viitearvot kirjataan poliittisesti, politiikalla ja parlamentaaraisella päätöksenteolla lakiin.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Eestilä.

16.10 **Markku Eestilä kok:** Arvoisa puhemies! Jos ajatellaan, että Suomessa sattuisi olemaan vaikka 2 000 karhua, niin tietysti täytyy esittää kysymys, mihin me tarvitsemme 2 000 karhua. Minulle se ei ole vielä selvinnyt. Kyllä minä ymmärrän luonnon monimuotoisuuden, mutta jos itse arvioisin, mihin viitearvoon meidän pitäisi pyrkiä, koska ne ovat kesyjä ja pyörivät pihossa ja aiheuttavat turvattomuutta, niin minun mielestäni Suomessa voitaisiin hyvin tehdä päätös, että täällä on 800—1 000 karhua. Ne riittäisivät minulle. En tiedä, kuka tarvitsee enemmän. Kysymys on siitä, että ne kuuluvat luontoon ja niitä pitää siellä olla, mutta ne eivät kuulu sitten piholla pyörimään ja aiheuttamaan turvallisuusvajetta.

Arvoisa puhemies! Otan esille yhden asian, jota väheksytään, ja se on oman kielen ja kulttuurin harjoittaminen. Me tiedämme, että perustuslain 17 §:ssä aivan selvästi lukee, että saamelaisilla alkuperäiskansana sekä romaneilla ja muilla ryhmillä on oikeus ylläpitää

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan, mutta se, joka viitsii tutkia perustuslain esitöitä, huomaa, että kyllä se sama oikeus kuuluu kaikille — ei se ole pelkästään näille ryhmille. Se tulkinta on väärä. Se kuuluu suomalaisille, ruotsinkielisille ja perussuomalaisille. Kaikille kuuluu oikeus omaan kieleen ja kulttuuriin. Se on niin väärin ymmärretty, että tämä on pakko nyt nostaa eduskunnassa esille.

Metsästyskulttuuri ja kalastuskulttuuri ovat vanhimpia kulttuureja, mitä Suomessa on ollut olemassaakaan, ja jos ihmisiltä estyy metsästäminen, nimenomaan esimerkiksi Kettusen kotiseudulla Kuhmossa... Eihän siellä ole Kansallisopperaa eikä ole balettia eikä mitään muitakaan semmoisia viihdykkeitä kuin mitä Etelä-Suomessa, ja tämä metsästys on heidän kulttuuriaan, ja monet siihen intomielisesti satsaavat ja kasvattavat koiriaan. Koirilla metsästäminen on Suomessa kulttuuria, mutta se ei yksin ole syy, miksi pitäisi ampua, eli eihän se oikeuta vielä ampumaan karhuja, ilveksiä ja susia, mutta se on tavallaan positiivinen asia, joka pitää ottaa huomioon. Luontodirektiivi määrittelee tällaisen kolmiporaisen ikään kuin koeponnistuksen — se on siellä komission ohjeissa — että jos on riittävästi eläimiä eikä ole muuta tyydyttävää keinoa eikä se ole vaara suotuisalle suojelun tasolle, niin silloin vilkkuu vihreä valo, ja nyt se ei ole vilkkunut, vaikka kaikki nämä kolme selvästi täyttyvät Suomessa. Ja kun tähän lisätään, että on oikeus harjoittaa omaa kulttuuriaan ja kun metsästys nimenomaan on esimerkiksi Itä-Suomessa aivan ylivoimaisesti vanhimpia kulttuureja ja yhteisöt kehittyvät ja yhteisöllisyys kehittyy metsästysmajojen ja muun tällaisen seuratoiminnan kautta, niin on se käsittämätöntä, että meillä ei tälle kulttuurille anneta arvoa [Tuomas Kettunen: Totta!] mutta sitten saatetaan tähän 17 §:ään antaa tietyille ryhmille niin paljon arvoa, että he saavat kalastaa, vaikka laki sen kieltää ja asetus sen kieltää. Onhan tämä erikoinen ristiriita, ja pakko se on nyt tässäkin salissa esille tuoda. [Tuomas Kettunen: Hyvä puheenvuoro!]

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Rasinkangas.

16.13 **Merja Rasinkangas ps:** Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Pohjois-Pohjanmaalta koitoisin olevana en voi käsittää tässä salissa aiemmin kuultuja ideologisia puheenvuoroja siitä, että ihmisten pitäisi vain sopeutua rinnakkaiseloon suurpetojen kanssa.

Kannanhoidollinen metsästys on ainoa oikea keino palauttaa suurpedot sinne, minne ne kuuluvatkin, metsään, kauemmas ihmisasutusalueista, ja palauttaa ihmisarkuus takaisin. Meidän ei todellakaan tarvitse odottaa sitä yhtäkään tapausta, missä ihmishenki menetetään karhun tai suden vuoksi. Tuntuu käsittämättömältä, mitä ne muut keinot ovat. Paukupatruunalla näitä susia ei valitettavasti kauemmas häädetä.

Toivon, että todellakin nyt toteutuu maaliin asti tämä kannanhoidollisen metsästyksen aloittaminen, jolla me saadaan nämä suurpedot oikeasti aisoihin, ja todellakin se, että ne eivät tunkeudu ihmisten pihapiiriin, ja ihmisten turvallisuudentunne palautetaan takaisin. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Kaleva.

16.14 **Atte Kaleva kok:** Kiitos, arvoisa puhemies! Ei voi kyllä olla mitään muuta kuin täysin samaa mieltä edustaja Eestilän puheenvuoron kanssa tästä, että perustuslain säätäjä on nimenomaan esitöissä tuonut esiin tämän, että ei voi olla niin, että jotain kulttuuria suositetaan sillä tavoin, että syrjitään joitain muita, vaikka se sitten olisikin niin päin, että vä-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

hemmistön nojalla syrjitään enemmistöä. Ei se näin voi olla. Kyllä se perustuslaki on tässä aivan täysin selvä.

Tässä on ansiokkaita puheenvuoroja käytetty hyvin, ja edustaja Rasinkangas käytti aivan ansiokkaan puheenvuoron. Tuntuu siltä, että olisi ikään kuin tällainen vääränlainen vastakkainasettelu tässäkin luotu. Tässäkään kysymyksessä vastakkainasettelu ei tuo mitään hyvää. Ei ole niin, että meillä on metsästäjät ja sitten on luonnonsuojelijat, jotka ikään kuin vastakkaisesti ajattelisivat asioista. Metsästäjät tässä vielä ikään kuin leimataan. No, sanon tässä nyt sen suoraan: Itse kuulun näihin luonnonsuojeluihin. En harrasta metsästystä. Vaimoni kyllä metsästää, ja syön mielelläni lihaa, mitä hän metsästää, mutta en itse harrasta. Olen enemmän luonnonsuojelija, joutunut Helsingin valtuustosalissa useita kertoja taistelemaan lähiluonnon puolesta Helsingissä — ja valitettavasti vihreitä vastaan, niin hullulta kuin se kuulostaakin. Siellä tämä asetelma on ollut tämä. Mutta tämä vääränlainen vastakkainasettelu ei johda mihinkään hyvään. Ei ole niin, että metsästäjät, niin kuin tietyt tahot heitä haluavat freimata, olisivat jotenkin niin äärettömän pahoja, että he pyrkisivät ikään kuin saattamaan sukupuuttoon kaikkia lajeja täällä ja tuhoamaan luontoa vain sen takia, että he saisivat ammuskella ympäriinsä. Tunnen paljon metsästäjiä just vaimoni harrastuksen kautta, ja meillä on Pohjois-Satakunnassa kesämökki. He ovat kaikki luonnonsuojelijoita, he kaikki pyrkivät siihen, että säilytetään sitä luontoa. He käyttävät sitä hyväksseen, he metsästävät siellä, käyttävät metsänantimia, vedenantimia, niin kuin siitä lähtien, kun ihmisiä on ollut olemassa, näin on tehty ja toimittu. Se on vanhinta kulttuuria, aivan kuten edustaja Eestilä täällä sanoi, mitä ihmiskunta on harrastanut. Tavallaan se kuva, joka annetaan, että nyt täällä jotenkin metsästäjät pyrkisivät siihen, että hävitetään karhut kokonaan tai sudet tai suurpedot kokonaan Suomesta, ja ikään kuin haluttaisiin tuhota sitä luontoa, on täysin väärä kuva. Ja on tärkeää tässä salissa tuoda — myös näin helsinkiläisenä kansanedustajana täytyy tuoda — se esille. Tällaisen kuvan antamista pitää välttää. Vastakkainasettelu ei tässäkään johda mihinkään hyvään. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Hoskonen.

16.17 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa rouva puhemies! Todellakin edustaja Eestilä käytti hyvin perustellun puheenvuoron viitaten aivan oikein perustuslain kohtaan erittäin ansiokkaasti — kiitoksia siitä.

Tämä suurpetojen kannan kasvu on todella niin valtava, että se aidosti muodostaa ihmisille todellisen vaaran. Olemme nähneet sekä päivän lehdissä että iltapäivälehdissä videoita, samoin lehdissä kirjoitteluja, miten karhut asuvat suorastaan pihoissa tänä päivänä. Moni ajattelee, että ihanaa, kun nallekarhu käy katsomassa minun mansikkamaani laidassa. Henkilö, joka menee sinne katselemaan ja kuvaamaan, on välittömässä hengenvaarassa. Se karhu on niin arvaamaton eläin. Voi olla todella niin, että se lähtee karkuun, mutta jos sillä sattuu olemaan pennut siinä mansikkapenkin toisella puolella, elikkä tämä ihminen jää niiden pentujen ja emän väliin, hän on välittömässä hengenvaarassa. Tätä ei haluta edes tunnustaa tässä maassa.

Toinen on sitten nämä sudet. Sudet asuvat pihamailla. Ne asuvat pihapiireissä, tulevat kuin kotiin. Miksi? On kaksi syytä: niitä on niin paljon, ne tulevat ruoan etsintään, ja toinen on sitten se, että on paljon koirasusia, jotka ovat menettäneet luontaisen ihmisen pelon. Kuten kaikki kansanedustajat tietävät ja pitäisi vihreidenkin tietää ja luontojärjestöjen tietää, metsästyslain ja lain vieraslajeista mukaan koirasusi on aivan yhtä lainsuojaton eläin

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

kuin villiminkki tai supikoira. Meillä on Suomessa menty aivan äärimmäisyyksiin siinä, ettei ymmärretä, mistä tässä on kysymys. Kysymys on aidosti ihmisten hengenvaarasta.

Ja toinen asia, missä nämä luonnonsuojelijoina itseään pitävät henkilöt menevät kyllä todella harhaan: Kun petokannat kasvavat, niin se tarkoittaa sitä, että metsissämme elävän elämän monimuotoisuus pikkuhiljaa häviää. Sudet ovat tappaneet meidänkin seudulta. Nyt kun tuli ilveksiä paljon ja susia on, niin käytännössä meiltä ovat jänikset hävinneet. En ole metsäjänistä nähnyt päättäneenä talvena, [Juho Eerolan välihuuto] vaikka aika paljon kuitenkin metsissä hiihtelen edelleen — vaikka työni puolesta en siellä nyt käykään, mutta ilokseni hiihtelen. Yhden metsäjäniksen viime talvena näin — yhden. Niitä suurpetoja on niin valtavan paljon, että ne tappavat ja syövät kaikki muut eläimet.

Tämän takia, arvoisa rouva puhemies, tämän lain tulee tulla voimaan sillä keinoin, että lakiin pitää eduskunnan merkitä tarkasti kannat, paljonko saa vuodessa metsästää, ihan kappalemääräisesti. Ihmettelen, että Luonnonvarakeskus edelleen tyrkyttää sitä 300:aa. Se on aivan naurettavaa. Pidän sitä hyvin loukkaavana eduskuntaa kohtaan, että meille syötetään jatkuvasti väärää tietoa, ikään kuin eduskunnalle niin voisi tehdä, ja vielä veronmaksajien rahoilla. Veronmaksajat ovat maksaneet rahaa valtion kassaan, ja sitten näillä rahoilla maksetaan Luonnonvarakeskuksen virkamiesten palkat, ja he katsovat oikeudekseen levittää meille väärää tietoa. Jonkun korkea-arvoisen viranomaisen pitäisi kyllä puuttua tähän peliin. Väärän tiedon levittäminen virassa olevalta on aivan varmasti peruste antaa vaikka lopputili. Eihän tästä tule enää mitään, kun ihmisten terveys vaarannetaan tietoisesti.

Mutta toivon, että laki menestyy, ja ennen kaikkea, että ihmisten henki ja terveys turvataan, samoin elinkeinojen onnistuminen maaseudulla. Metsästys kuuluu äärimmäisen tärkeänä osana suomalaiseen perinteeseen. Se on ikaikainen nautintaoikeus, [Puhemies koputtaa] se kannattaa meidän kaikkien muistaa.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Mäenpää.

16.20 Juha Mäenpää ps: Arvoisa rouva puhemies! Elikkä meillä on täällä metsästyslain muuttaminen, ja sinne tulee suurpetojen kannanhoidollinen metsästys. Tämä on loistava asia, ja haluan tukea tätä asiaa.

Edustaja Eestilä otti tuossa esiin, että perustuslaissa on oikeus omaan kulttuuriin, ja nosi metsästys- ja kalastuskulttuurin tässä esiin. Aivan yhtä tärkeää on, että edustaja Kettunen voi harjoittaa omaa kulttuuriaan ja keskustalaista kulttuuriaan [Tuomas Kettunen: Kiitos!] ja kritisoida tätä meidän hyvää lakiesitystä olemalla samaa mieltä, mutta sitten snobbailemalla ja tarjoamalla sinne joitakin omia juttujansa. Se on myös teidän kulttuuria, ja yhtä lailla teillä on oikeus pitää tätä perustuslain suomena oikeutena. [Tuomas Kettusen välihuuto]

On tämä käsittämätön homma, että edustaja Kaleva nosti nämä ideologiset päätökset esiin. Se on ihan käsittämätöntä. Olisiko noin neljä—viisi vuotta sitten, kun Luken ihmiset sanoivat, että Suomessa on 200 sutta, niitä on tasan 200. Se oli varma tieto. Sitten kuitenkin Jalasjärvellä jäi auton alle ihan muutaman viikon välein kaksi sutta. Onhan se ihan matemaattinen mahdottomuus, että Jalasjärvellä jää auton alle yksi prosentti Suomen susista. Se kertoo minun mielestäni ihan täysin, että nämä luvut ovat olleet silloin ihan hatusta vedettyjä, ja niin ne ovat varmaan nytkin.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

Minun henkilökohtainen kantani on, että kaikille, mitkä tulevat ihmisten ilmoille, ei muuta kuin lyijyä. Kyllä se on niin, että ei niitä saa päästää meidän pihoihin. Ne pysyvät sitten metsissä kyllä, kun niitä riittävästi kaadetaan. Kaikki, mitkä kylälle tulevat, niin kuumoon vaan.

Muistaakseni Jurvan Metsäkylässä oli sellainen vihreän ideologian omaava ihminen, joka kirjoitti kanssa, että susia ei saa kaataa eikä mitään. Mutta ensimmäisenä se oli sitten, kun siellä nähtiin susi, soittamassa kuntaan, että pitää lapsille järjestää koulukyydit. Tämä on ihan käsittämätöntä. Joskus, onkohan se ollut 60—70-lukua varmaan, yksi sotaveteraani kertoi, että Etelä-Pohjanmaalla seurattiin yhtä sutta, mikä siellä oli häirinnyt ihmisiä. Arvo Saha oli se, joka oli sen onnistunut ampumaan, ja siellä oli kansanliike jahtaamassa tätä sutta.

Minun mielestäni niitä pitää vähentää niin paljon, että niitä ei kenenkään pihoihin enää tule. Ne ovat meidän lapsille ja perheille ja kotieläimille uhka. — Kiitoksia.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Eestilä.

16.23 **Markku Eestilä kok:** Arvoisa puhemies! Kansanedustajien pitää tähänkin asiaan suhtautua maltillisesti ja kerätä erinäköistä tietoa ja kokonaisarvion perusteella sitten määrittellä, kuinka paljon voidaan tätä kannanhoidollista metsästystä sitten harjoittaa. Esimerkiksi poronhoitoalueella vuoden 2018 jälkeen on ammuttu yli 200 sutta, ja samanaikaisesti susien aiheuttamat suurpetokorvaukset ovat kolminkertaistuneet, eli on löydetty kolme kertaa enemmän näitä suden aiheuttamia porovahinkoja. Se jo kertoo, miten tämä Venäjän raja syöttää meille rajusti koko ajan sekä karhua, sutta että varmaan ilvestä.

Arvoisa puhemies! Tähän kokonaisarvioon vaikuttaa tietenkin muuttunut turvallisuuspoliittinen tilanne, eli Venäjän hyökkäys Ukrainaankin kyllä nosti selvän huolen myös siitä, miten Euroopassa tullaan puolustusjärjestämään. Me tiedämme, kuinka paljon nyt tullaan nostamaan puolustusmenoja Suomessa, mutta metsästys on käsitettävä maanpuolustustyönä, ja mitä enemmän me saamme nuoria liikkumaan ja käsittelemään vastuullisesti, opatuksen kautta aseita, sen valmiimpia he ovat armeijassa. Sen jokainen tietää, joka juttelee ammatti-ihmisten kanssa. Se on aivan eri asia, jos on opetettu 15-vuotiaasta lähtien käsittelemään asetta oikein ja kun menee armeijaan, niin osaa välittömästi ampua. Tämä on ehdottoman hyvä, ja sanoisin omana käsityksenäni sen, että paikallispuolustuksessa ja maanpuolustuksessa kautta aikojen erittäin tarkka maastontuntemus on ollut kaikkein oleellisin tekijä silloin, jos me joskus joudumme tätä maata puolustamaan — toivon, että sitä hetkeä ei tule ja pystytään rauha säilyttämään muilla keinoin. Tämä erittäin tarkka maastontuntemus on erittäin tärkeätä, ja miten sitä muuten oppii kuin metsästämisellä tai suunnistamalla? Varsinkin karhunmetsästys ja sudenmetsästys ovat erittäin hyviä taitoja senkin takia, että molemmissa metsästysmuodoissa täytyy tarkkaan tietää maastokohdat, mitkä ovat helposti ylitettäviä ja mistä pystyy menemään. Eli näkisin tämän niin kuin isona maanpuolustustyönä.

Kun näitä erinäköisiä asioita nyt kelataan ja vedetään yhteen, niin en voi kyllä muulla kannalla olla kuin että ehdottomasti täytyy jatkaa tätä kannanhoidollista metsästystä ja päästä siinä sopuun. Yksi asia, mikä täällä jo ensimmäisessä keskustelussa nousi esille, on todella tämä metsäpeurakysymys, eli jos se on huomattavan paljon uhanalaisempi kuin esimerkiksi susi tai karhu, niin miksi me sitten tämän vastakkainasettelun kautta olemme asettaneet karhun ja suden vaikeasti metsästettäviksi siellä itärajalla Kuhmossa, missä Ket-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

tunen asuu, kun se syö pois ne metsäpeurat, jotka ovat globaalisti huomattavan paljon enemmän uhanalaisia?

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Rasinkangas.

16.26 **Merja Rasinkangas ps:** Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Suurpetojen aiheuttamat vahingot poro-, lammas- ja karjatilojen talouksille tuottavat yhteiskunnalle valtavasti vahingonkorvauksia yhteiskunnan varoista. Lisäksi vasojen hävikki ei edes näy vahingonkorvauksissa elinkeinonharjoittajille vielä syntymättömien vasojen ollessa emän vatsassa, tai syödyistä raadoista ei ole näyttöä, joten kannanhoidollinen metsästys on ainoa keino vähentää myös näitä vahingonkorvauksia. Ja uskon, että tulevaisuudessa kannanhoidollisen metsästyksen alkaessa nämä vahingot myös vähenevät ja nämä korvaukset vähenevät. Sitä osin se tuo pelkkää säästöä ennaltaehkäisevästi. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Lyly.

16.27 **Lauri Lyly sd:** Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Mäenpää innosti pyytämään tämän puheenvuoron, koska olen nähnyt 60-luvulla suden. Se meni meidän kotipihan lävitse. Sitä siellä metsästettiin silloin helikoptereilla ja isoilla joukoilla, ja se oli semmoinen iso tapahtuma Etelä-Pohjanmaalla, kun Karijoella sitä seurattiin. Se meni semmoisen tulvivan joen ylitse, että heilahti ihan, ei mitään ongelmaa ollut. Koiria vietiin perään ja katsottiin. Ne pelkäsivät sitä jälkeä, kun ne haistelivat. Nehän tiesivät, että tässä on peto, niin että eivät lähteneet perään.

Tämä oli silloin 60-luvulla. Silloin kannat olivat kyllä aivan erilaisia. Silloin ei ollut hirviä, ei ollut peuroja, ei ollut mitään tällaisia isoja riistaeläimiä, ei myöskään näitä petoeläimiä. Ne kannat oli metsästetty silloin todennäköisesti aika lailla tyystin pieniksi. Sen jälkeen kannat ovat kasvaneet, ja nyt me ollaan aika isoissakin kannoissa esimerkiksi hirvissä — ja peuroissa. Kun katsotaan täällä Etelä-Suomessakin, niin ihan todella iso määrä niitä on. Tavallaan niitten metsästäminen on ihan luonnollinen osa tätä kokonaisuutta. Sitten kun puhutaan susista ja karhuista, niihin liittyy myöskin tämmöisiä pelkotiloja, ja niitten kannat ovat aika isoja, niin että niitä nähdään jo joka puolella Suomea. Eli kyllä tämmöinen kannanhoidollinen metsästys on paikallaan, ja kun se tehdään systemaattisesti ja tarikan harkinnan pohjalta, niin tämä on viisasta tehdä.

Täällä on ollut monia hyviä puheenvuoroja siitä, kuinka metsässä liikkuminen on tärkeä osa maaseudulla sitä elämää. Myöskin kaupunkilaiset harrastavat paljon tätä metsästystä ja muuta. Itsekin olen lapsena isän kanssa metsästävässä käynyt, ja siellä ensimmäiset metsäkokemukset on tullut käytyä. Toisaalta metsä on hyvä paikka rentoutua. Useinkaan ei sitä asetta tarvitse, vaan tarvitsee vain sitä luontoa siihen ympärille. Mutta siellä on näitä eläimiä, joita myöskin kannanhoidollisesti täytyy hoitaa.

Minä luulen, että tämä lakiesitys kohtuullisen hyvin kuvaa sitä, missä tilanteessa nyt ollaan, ja tarvitaan työkaluja tämän kannanhoidon tekemiseen. — Kiitoksia. [Tuomas Ketunen: Hyvä puheenvuoro ja mielenkiintoista historiaa!]

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Hänninen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 53/2025 vp

16.30 **Juha Hänninen kok:** Kiitos, arvokas puhemies! Itse tuossa ensimmäisessä käsittelyssä tyhjensin sydämeni tähän asiaan, ja nyt sitten edustaja Eestilä kirvoitti minut käyttämään vielä seuraavan puheenvuoron.

Eli tämmöinen asia: Me puhutaan täällä turvallisuudesta. Tietysti nyt puhutaan vielä siitä, että meidän lapset ja ihmiset saavat rauhassa liikkua myös susilta ja karhuilta tuolla taistelukentällä. Sellainen erinomainen asia, minkä Eestilä tuossa nosti esille, oli meidän ampuma-aseurheilijajoukkueet, metsästäjät. He ovat se meidän kenttäarmeijan selkäranka — selkäranka. Eli he osaavat käsitellä aseita ja osaavat ampua tarkasti ja nopeasti. He ovat todellakin meidän kenttäarmeijan kerma.

Kannatan tätä esitystä. Uskon, että tämä menee lähes yksimielisesti läpi. Totta kai ymmärrän, että tuolta toiselta puolelta saattaa tulla vastaväitteitä, mutta erinomainen esitys. Ei muuta kuin läpi. — Kiitos.

Keskustelu päättyi ja asian käsittely keskeytettiin.